

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

20. ledna 2022(*)

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daní z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. c) – Oblast působnosti – Zdanitelná plnění – Činnosti vykonávané soukromoprávní společnostmi – Provozování parkovišť na soukromých pozemcích – Kontrolní poplatky vybírané touto společností v případě, že motoristé nedodržují všeobecné podmínky pro užívání těchto parkovišť – Kvalifikace – Hospodářská a obchodní realita plnění“

Ve věci C-90/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Højesteret (Nejvyšší soud, Dánsko) ze dne 7. února 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 24. února 2020, v řízení

Apcoa Parking Danmark A/S

proti

Skatteministeriet,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda prvního senátu vykonávající funkci předsedy druhého senátu, I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (zpravodaj) a A. Kumin, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Apcoa Parking Danmark A/S J. Steen Hansenem, advokát,
- za dánskou vládu původně J. Nymann-Lindegrenem, jakož i M. S. Wolff a V. P. Jørgensen, poté M. S. Wolff a V. P. Jørgensen, jako zmocněnci, ve spolupráci s B. Sørensenem, advokát,
- za Irsko J. Quane a A. Joycem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi J. Jokubauskaitė a U. Nielsenem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. června 2021,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Apcoa Parking Danmark A/S (dále jen „Apcoa“) a Skatteministeriet (ministerstvo pro daňové záležitosti, Dánsko), jehož předmětem je podrobení kontrolních poplatků, které tato společnost vybírá v případě, že motoristé nedodržují všeobecné podmínky pro užívání parkovišť nacházejících se na soukromých pozemcích, která provozuje, dani z přidané hodnoty (DPH).

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH stanoví, že předmětem DPH je „poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková“.

4 Článek 9 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Osobou povinnou k dani“ se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

„Ekonomickou činností“ se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z ní.“

Dánské právo

Zákon o DPH

5 Ustanovení § 4 odst. 1 lov nr. 375 om merværdiafgift (Momsloven) (zákon o DPH) ze dne 18. května 1994 (*Lovtidende* 1994 A, s. 1727), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:

„Zboží a služby poskytované za úplatu v tuzemsku podléhají [DPH]. Za „dodání zboží“ se považuje převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník. Poskytnutí služby zahrnuje jakékoli jiné plnění.“

6 Ustanovení § 13 odst. 1 bodu 8 tohoto zákona zní:

„Následující zboží a služby jsou osvobozeny od [DPH]:

[...]

8) Správa, nájem a pacht nemovitého majetku, jakož i dodávky plynu, vody, elektřiny a tepla spojené s nájmem nebo pachtem. Osvobození se nicméně nevztahuje na [...] nájem tábořišť, parkovišť nebo veřejných prostor, ani na nájem schránek pro úschovu zavazadel.“

7 Ustanovení § 27 odst. 1 uvedeného zákona stanoví:

„Při dodání zboží a služeb je základ daně tvořen odměnou, včetně dotací, přímo spojenou s cenou zboží nebo služeb, ale nezahrnuje daň stanovenou tímto zákonem. Dochází-li k platbě v plném rozsahu nebo zčásti před dodáním nebo před vystavením faktury, činí základ daně 80 %

obdržené částky.“

Zákon o silničním provozu

8 Předkládající soud uvádí, že færdselsloven (zákon o silničním provozu), ve znění použitelném na spor v povodním řízení, neuvádí situace, kdy mohou být vybírány sankční poplatky za neoprávněné parkování na soukromém pozemku. Upesňuje však, že od legislativní změny, k níž došlo v roce 2014, § 122c tohoto zákona stanoví:

„[V] případě parkování na soukromé ploše přístupné veřejnosti může být sankční poplatek (kontrolní poplatek) uložen pouze tehdy, je-li to na místě jasné uvedeno (s výhradou obecného a jasné vyznačeného zákazu parkování v dané oblasti).“

Spor v povodním řízení a předběžná otázka

9 Hlavní činností Apcoa, soukromoprávní společnosti založené podle dánského práva, je provozování parkovišť na soukromých pozemcích se souhlasem vlastníků těchto pozemků.

10 Společnost Apcoa v rámci své činnosti stanoví všeobecné podmínky pro užívání parkovišť, jež provozuje, jako jsou podmínky týkající se zpoplatnění a maximální doby parkování.

11 U vjezdu na každé z těchto parkovišť je umístěna informační tabule, která uvádí, že „[p]arkoviště je provozováno v souladu s předpisy soukromého práva“ a že „[p]orušení právních předpisů může mít za následek výběr kontrolních poplatků ve výši 510 [dánských korun] (DKK)“ (přibližně 70 eur) nebo „510 DKK/den“. Tyto částky odrážely kontrolní poplatky uplatňované společností Apcoa v dotyčných zdaňovacích obdobích, a sice v daňových letech 2008 a 2009.

12 Je nesporné, že společnost Apcoa vykonává ekonomickou činnost ve smyslu čl. 9 odst. 1 druhého pododstavce směrnice o DPH a je osobou povinnou k DPH odváděné z parkovného, které bylo uhrazeno v souladu s pravidly této směrnice. Zpochybňuje však, že by byla povinna odvést DPH z kontrolních poplatků.

13 Dne 25. října 2011 podala společnost Apcoa k SKAT (daňová správa, Dánsko) žádost o vrácení DPH odvedené z těchto kontrolních poplatků v období od 1. září 2008 do 31. prosince 2009, jejíž výše činila 25 089 292 DKK (přibližně 3 370 000 eur).

14 Rozhodnutím ze dne 12. ledna 2012 daňová správa tuto žádost zamítla s odvodněním, že podle použitelných vnitrostátních ustanovení, která jsou uvedena v bodech 5 až 8 tohoto rozsudku, jsou uvedené kontrolní poplatky podle dánského práva považovány za poplatky podléhající DPH.

15 Toto zamítavé rozhodnutí, potvrzené Landsskatteretten (státní daňová komise, Dánsko), bylo předmětem žaloby podané společností Apcoa k Retten i Kolding (soud v Koldingu, Dánsko). Rozsudkem ze dne 23. ledna 2017 uvedený soud tuto žalobu zamítl, neboť měl v podstatě za to, že kontrolní poplatky vybírané společností Apcoa, které označil jako „zvýšené parkovné“, jež jsou od motoristů vybírány v případě nedodržení všeobecných podmínek pro užívání parkovišť, která tato společnost provozuje, představují protiplnění za parkovací službu poskytnutou těmto motoristům.

16 Společnost Apcoa podala proti tomuto rozsudku odvolání k Vestre Landsret (odvolací soud pro západní oblast, Dánsko). Rozsudkem ze dne 10. září 2018 uvedený soud toto odvolání zamítl s odvodněním, že v projednávaném případě existuje přímá souvislost mezi parkovací službou a úhradou kontrolních poplatků za neoprávněné parkování na soukromém pozemku. Uvedená částka by tak měla být považována za protiplnění za poskytnutí služby ve smyslu § 4 odst. 1

zákona o DPH.

17 Rozsudek Vestre Landsret (odvolací soud pro západní oblast) byl napaden kasačním opravným prostředkem podaným k Højesteret (Nejvyšší soud), který je předkládajícím soudem, v jehož rámci společnost Apcoa v podstatě tvrdila, že částka, kterou motoristům účtuje jakožto kontrolní poplatky v případě porušení všeobecných podmínek pro užívání parkovišť, jež provozuje, nepředstavuje protiplnění za zachování práva na parkování, jehož by se tento motorista mohl dovolávat na základě zaplacení parkovného. Vzhledem k tomu, že tato částka je předem určena bez konkrétní hospodářské vazby na hodnotu poskytnuté parkovací služby a v dánském právu představuje sankci za porušení těchto všeobecných podmínek pro užívání, nelze mít za to, že spadá do působnosti čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH ve spojení s § 4 odst. 1 zákona o DPH.

18 Ministerstvo financí namítá, že vzhledem k tomu, že dotčený motorista získává za tyto kontrolní poplatky za neoprávněné parkování skutečný přístup na parkoviště, existuje přímá vazba mezi parkovací službou a tímto kontrolními poplatky. Toto ministerstvo kromě toho uvádí, že uvedené kontrolní poplatky představují významnou část obrátu společnosti Apcoa, jelikož částky vybírané na základě těchto kontrolních poplatků představovaly například v daňovém roce 2009 34 % jejího obrátu.

19 Předkládající soud nejprve zdrazňuje, že se projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týká pouze otázky, zda kontrolní poplatky, které společnost Apcoa vybírá od motoristů v případě nedodržení všeobecných podmínek pro užívání parkovišť, jež tato společnost provozuje, podléhají DPH. Kromě toho uvedený soud upesňuje, že je nesporné, že samotné parkování podléhá DPH a že spor v povodním řízení se netýká uložení této daně na částky rozdělované mezi společnost Apcoa a vlastníka dotčeného parkoviště.

20 Po tomto upesnění uvedený soud uvádí jinak případ, ve kterých společnost Apcoa vybírá kontrolní poplatky za neoprávněné parkování, a sice:

- „1. Nedostatečná platba parkovného.
2. Platný parkovací lístek není viditelně umístěn za čelním sklem.
3. Nekontrolovatelný lístek, například pokud parkovací lístek není správně umístěn.

Případy 1 až 3 se uplatní v případě placeného parkování.

4. Neexistence platného parkovacího lístku, například v rámci rezidenčního parkování, kde je vyžadováno povolení k užívání konkrétních parkovacích míst.

5. Parkování na místě vyhrazeném pro zdravotně postižené. Tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku za neoprávněné parkování je platný jen v případě, že je místo opatřeno značkou informující o parkování pro zdravotně postižené, bez ohledu na to, zda je parkování placené nebo zdarma. K tomu, aby mohl motorista zaparkovat na těchto místech, musí mít za čelním sklem svého vozidla umístěn doklad o svém zdravotním postižení.

6. Parkování mimo vymezená parkovací místa. Tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku za neoprávněné parkování se použije na všechny druhy parkovacích míst, pokud značka zmiňuje povinnost parkovat na parkovacích místech.

7. Zakázané parkování. Tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku za neoprávněné parkování se použije například v případě parkování na pěijezdové komunikaci vyhrazené pro hasičská vozidla.
8. Vyhrazené parkoviště. Tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku za neoprávněné parkování se použije na všechny druhy parkovacích ploch, u nichž je povinné parkovat na konkrétních místech.
9. Parkovací hodiny nejsou viditelně umístěny.
10. Nesprávné nastavení parkovacích hodin nebo překročení nastavené doby parkování.
11. Nečitelné parkovací hodiny. Tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku za neoprávněné parkování se použije například tehdy, pokud jsou hodinové ručičky odděleny od parkovacích hodin nebo pokud jsou elektronické parkovací hodiny vadné.
12. Víceero parkovacích hodin. Tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku za neoprávněné parkování se použije v případech, kdy motorista umístil za čelní sklo několik parkovacích hodin s cílem prodloužit dobu parkování.

Případy 9 až 12 jsou případy, kdy je parkování po omezenou dobu zdarma, ale kdy jsou vyžadovány parkovací hodiny jako důkaz o čase, kdy bylo vozidlo zaparkováno.

13. Jiný důvod. Tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku za neoprávněné parkování se použije v případě porušení všeobecných pravidel pro užívání dotyčného parkoviště, která nejsou popsána v žádném z předchozích 12 bodů. Použije se například tehdy, pokud parkování jasně brání provozu. Pokud je použit tento důvod pro úhradu kontrolního poplatku, bude doplněn textem popisujícím nedovolené jednání.“

21 Uvedený soud dále připomněl hlavní poznatky vyplývající z judikatury Soudního dvora v oblasti poskytování služeb podléhajících DPH, pokud jde zaprvé o podmínky týkající se existence „vzájemných plnění“ zakládajících „právní vztah“, který případně odráží „přímou souvislost“ mezi poskytnutou službou a obdrženým protiplněním, a zadruhé o podmínku spočívající v tom, že zaplacené částky představují „skutečné protiplnění za individualizovatelnou službu“. Odkazuje zejména na rozsudky ze dne 18. července 2007, Société thermale d'Eugénie-les-Bains (C-277/05, EU:C:2007:440), a ze dne 22. listopadu 2018, MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia (C-295/17, EU:C:2018:942), přičemž připomíná, že v původním řízení se společnost Apcoa dovolává prvního z těchto rozsudků, zatímco ministerstvo financí odkazuje zejména na druhý z nich.

22 Konečně uvedený soud uvádí, že v Dánsku byly tradičně částky vybírané takovými soukromoprávními provozovateli, jako je společnost Apcoa, vždy považovány za částky podléhající DPH. V tomto ohledu odkazuje zejména na svou judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 12. dubna 1996, ve kterém tento soud rozhodl o povaze takových kontrolních poplatků z hlediska DPH, které kvalifikoval jako „zvýšené parkovné“. Z uvedeného rozsudku vyplývá, že takové „zvýšené poplatky“ vybírané na základě kvazi-smluvního vztahu musí být považovány za protiplnění za poskytnutí služby, a tudíž za poplatky podléhající DPH, a to bez ohledu na skutečnost, že cena těchto „zvýšených poplatků“ byla stanovena předem a není zanedbatelná ve srovnání s cenou odpovídající samotnému parkovnému, přičemž cílem těchto „zvýšených poplatků“ je zabránit neoprávněnému parkování.

23 Je tedy možné mít za to, že povinnost motoristů, kteří porušili všeobecné podmínky pro

užívání dotyčných parkovišť, zaplatit kontrolní poplatky za neoprávněné parkování vychází ze vztahu kvazi-smluvní povahy a že v důsledku toho existuje mezi společnostmi Apcoa a těmito motoristy „právní vztah“ ve smyslu judikatury vycházející z rozsudku ze dne 3. března 1994, Tolsma (C-16/93, EU:C:1994:80, body 13 a 14). Přetrvávají však pochybnosti, pokud jde o otázku, zda tyto kontrolní poplatky mohou být legitimně považovány za odměnu za poskytnutí služby podléhající DPH, což potvrzuje skutečnost, že podle informací, které má uvedený soud k dispozici, daňové orgány jiných členských států Unie, jako je Spolková republika Německo a Švédské království, nepodrobují takové kontrolní poplatky DPH.

24 Za těchto podmínek se Højesteret (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba čl. 2 odst. 1 písm. c) [směrnice o DPH] vykládat tak, že kontrolní poplatky vybírané za porušení pravidel parkování na soukromém pozemku představují protiplnění za poskytnutou službu, a že tudíž toto plnění podléhá DPH?“

K předběžné otázce

25 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH vykládán v tom smyslu, že kontrolní poplatky vybírané soukromoprávní společností povolenou provozováním soukromých parkovišť v případě, že motoristé nedodržují všeobecné podmínky pro užívání těchto parkovišť, musí být považovány za protiplnění za službu poskytnutou za úplatu ve smyslu tohoto ustanovení, která jako taková podléhá DPH.

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH, který definuje oblast působnosti DPH, podléhají této dani služby poskytnuté za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

27 K poskytnutí služby „za úplatu“ ve smyslu tohoto ustanovení dochází pouze tehdy, pokud je mezi poskytovatelem a příjemcem právní vztah, v rámci něhož jsou vzájemně poskytnuta plnění, přičemž odměna obdržená poskytovatelem představuje skutečnou protihodnotu za individualizovatelnou službu poskytnutou příjemci. Tak tomu je, pokud existuje přímá souvislost mezi poskytnutou službou a získanou protihodnotou (rozsudek ze dne 16. září 2021, Balgarska nacionalna televizija, C-21/20, EU:C:2021:743 bod 31 a citovaná judikatura).

28 V projednávaném případě je třeba uvést, že parkování na určitém místě na jednom z parkovišť provozovaných společností Apcoa zakládá právní vztah mezi touto společností jako poskytovatelem služeb a provozovatelem daného parkoviště a motoristou, který toto místo využil.

29 V tomto ohledu ze spisu, jenž má k dispozici Soudní dvůr, vyplývá, že v rámci tohoto právního vztahu mají strany práva a povinnosti v souladu se všeobecnými podmínkami pro užívání dotyčných parkovišť, které zahrnují zejména poskytnutí parkovacího místa společností Apcoa a povinnost dotyčného motoristy zaplatit v případě nedodržení těchto všeobecných podmínek kromě parkovného případně i částku odpovídající kontrolním poplatkům za neoprávněné parkování, jak je uvedeno na informačních tabulích uvedených v bodě 11 tohoto rozsudku.

30 Pokud jde tedy v tomto kontextu o podmínku týkající se existence vzájemných plnění ve smyslu judikatury citované v bodě 27 tohoto rozsudku, je tato podmínka podle všeho splněna. Zaplacení parkovného, jakož i případně částky odpovídající kontrolním poplatkům za neoprávněné parkování totiž představuje protiplnění za poskytnutí parkovacího místa.

31 Pokud jde dále o podmínku, která vyžaduje, aby odměna obdržená poskytovatelem služeb představovala skutečnou protihodnotu služby poskytnuté příjemci ve smyslu judikatury citované v

bod? 27 tohoto rozsudku, je třeba ve shod? s generálním advokátem, který tak učinil v bod? 51 svého stanoviska, uvést, že motorista, který zaplatil tento kontrolní poplatek, využil parkovacího místa nebo parkovací plochy, a že výše uvedeného kontrolního poplatku je důsledkem skutečnosti, že podmínky přijaté dotyčným motoristou jsou splněny.

32 Celková výše částek, které se motoristé zavázali zaplatit jako protiplnění za parkovací službu poskytnutou společností Apcoa, případně včetně kontrolních poplatků za neoprávněné parkování, tedy představuje podmínky, za kterých tyto osoby skutečně využily parkovacího místa, a to i když se rozhodly jej nadměrně využít tím, že překročily povolenou dobu parkování, žádně neodvodnily své parkovací právo nebo zaparkovaly na vyhrazeném, nevymezeném nebo nevhodném místě v rozporu s všeobecnými podmínkami pro užívání dotyčných parkovišť.

33 Jeví se tedy, že tyto kontrolní poplatky mohou mít přímou souvislost s parkovací službou, a v důsledku toho mohou být považovány za nedílnou součást celkové částky, kterou se tito motoristé zavázali zaplatit společnosti Apcoa tím, že se rozhodli zaparkovat své vozidlo na jednom z parkovišť, jež tato společnost provozuje.

34 Kromě toho částka uvedených kontrolních poplatků odpovídá náhradě části nákladů spojených s poskytnutím služby, kterou jim společnost Apcoa poskytla. Jak uvedl generální advokát v bod? 61 svého stanoviska, tato částka nutně zohledňuje vyšší náklady na provoz parkovišť, generované parkováním, které neodpovídá běžným podmínkám využívání poskytované služby. Výše tohoto protiplnění má společností Apcoa také zaručit smluvní odměnu za plnění uskutečněné za podmínek přijatelných uživateli, které nemohou změnit hospodářskou a obchodní realitu jejich vztahu.

35 Tato úvaha je podpořena upřesněními poskytnutými společností Apcoa v odpovědi na písemné otázky, které jí byly zaslány Soudním dvorem v rámci tohoto řízení, podle kterých tato společnost v podstatě potvrdila, že z těchto kontrolních poplatků má příjmy trvalé povahy. V tomto ohledu ze spisu, jenž má k dispozici Soudní dvůr, vyplývá, že za zdaňovací období 2008 a 2009 dosahovaly příjmy, které získala z uvedených kontrolních poplatků, přibližně 35 % jejího obrátu, tedy 10,4 milion? eur v roce 2008 a 11 milion? eur v roce 2009.

36 Kromě toho ve svých odpovědích na písemné otázky Soudního dvora společnost Apcoa v podstatě uvádí, že pokud si dotyčný motorista po uplynutí doby parkování, za kterou zaplatil parkovné, své vozidlo nevyzvedne, zůstává vozidlo zaparkováno a účtují se mu kontrolní poplatky za neoprávněné parkování, a to i opakovaně, dokud si jej tento motorista nepojede vyzvednout.

37 Takové skutečnosti mohou prokázat existenci přímé souvislosti mezi poskytnutou službou a kontrolními poplatky vybíranými společností Apcoa ve smyslu judikatury citované v bod? 27 tohoto rozsudku.

38 Tento závěr je totiž podpořen hospodářskou a obchodní realitou dotyčného plnění, s výhradou ověření předkládajícím soudem. Pokud jde o hodnotu smluvních ujednání v rámci zdanitelného plnění, zohlednění této reality je přitom základním kritériem pro použití společného systému DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2018, MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, C-295/17, EU:C:2018:942, bod 43 a citovaná judikatura).

39 Společnost Apcoa a Evropská komise nicméně uvedly, že částka zaplacená motoristou z titulu takových kontrolních poplatků nemůže být považována za skutečnou protihodnotu individualizovatelné služby poskytnuté příjemci, ani nemůže být chápána jako protihodnota autonomního poskytnutí služby ve smyslu judikatury vycházející z rozsudku ze dne 18. července 2007, Société thermale d'Eugénie-les-Bains (C-277/05, EU:C:2007:440, body 21 až 35), protože poskytnutí parkovacího místa společností Apcoa není závislé na zaplacení tohoto kontrolního

poplatku dotyčným motoristou.

40 V tomto ohledu je třeba uvést, že je pravda, že pro účely DPH musí být každé plnění za běžných podmínek považováno za oddělené a samostatné, jak vyplývá z čl. 1 odst. 2 druhého pododstavce směrnice o DPH (rozsudky ze dne 17. ledna 2013, BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, bod 29 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 10. listopadu 2016, Baštová, C-432/15, EU:C:2016:855, bod 68 a citovaná judikatura).

41 Soudní dvůr nicméně připustil, že existuje přímá souvislost, když se dvě plnění vzájemně podmínují, a sice že jedno plnění se uskuteční pouze za podmínky, že se uskuteční druhé a naopak (rozsudek ze dne 11. března 2020, San Domenico Vetraria, C-94/19, EU:C:2020:193, bod 26 a citovaná judikatura).

42 Tak je tomu přitom v projednávaném případě, jelikož, jak uvedl generální advokát v bodě 66 svého stanoviska, výběr kontrolních poplatků za neoprávněné parkování společnosti Apcoa a parkování provedené dotyčným motoristou za konkrétních okolností, které tato společnost určila jako důvod této zvýšené ceny, spolu souvisejí. Nezbytnost kontroly neoprávněného parkování, a v důsledku toho uložení takových kontrolních poplatků by totiž nemohly existovat, kdyby předtím nebyla poskytnuta služba poskytnutí parkovacího místa.

43 Kromě toho je třeba konstatovat, že ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 18. července 2007, Société thermale d'Eugénie-les-Bains (C-277/05, EU:C:2007:440), služba, o kterou se v dané věci jednalo, nebyla poskytnuta. Ve věci v původním řízení přitom byla služba poskytující v poskytnutí parkovacího místa skutečně poskytnuta.

44 Stejně tak nebrání závěru vyvozenému v bodě 37 tohoto rozsudku argumentace společnosti Apcoa, podle které částka, kterou účtuje z titulu kontrolních poplatků za neoprávněné parkování, je předeem určená a bez konkrétní hospodářské souvislosti s hodnotou poskytnuté parkovací služby, a jednak tato částka v dánském právu představuje sankci.

45 Pokud jde zprv o argument společnosti Apcoa, podle kterého je uvedená částka předeem určená a bez konkrétní hospodářské souvislosti s hodnotou poskytnuté parkovací služby, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je pro kvalifikaci plnění jako plnění uskutečněného za úplatu ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH irrelevantní výše protiplnění, zejména skutečnost, že je tato částka rovna, vyšší nebo nižší než náklady, které osoba povinná k dani vynaložila při poskytnutí své služby. Taková okolnost totiž nemůže ovlivnit přímou souvislost mezi poskytnutím služby a získaným protiplněním (rozsudek ze dne 11. března 2020, San Domenico Vetraria, C-94/19, EU:C:2020:193, bod 29 a citovaná judikatura).

46 Z druhé, pokud jde o argument společnosti Apcoa, podle kterého je částka, kterou účtuje z titulu kontrolních poplatků za neoprávněné parkování, ve vnitrostátním právu kvalifikována jako sankce, stačí připomenout, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 42 svého stanoviska, že pro účely výkladu ustanovení směrnice o DPH je posouzení, zda zaplacená odměna představuje protihodnotu za poskytnutí služby, otázkou unijního práva, kterou je třeba rozhodnout nezávisle na kvalifikaci ve vnitrostátním právu (rozsudek ze dne 22. listopadu 2018, MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, C-295/17, EU:C:2018:942, body 69 a 70).

47 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že kontrolní poplatky vybírané soukromoprávní společnostmi povolenou provozováním soukromých parkovišť v případě, že motoristé nedodržují všeobecné podmínky pro užívání těchto parkovišť, musí být považovány za protiplnění za službu poskytnutou za úplatu ve smyslu tohoto ustanovení, která jako taková podléhá DPH.

K nákladům řízení

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že kontrolní poplatky vybírané soukromoprávní společnostmi povolenou provozováním soukromých parkovišť v případě, že motoristé nedodržují všeobecné podmínky pro užívání těchto parkovišť, musí být považovány za protiplnění za službu poskytnutou za úplatu ve smyslu tohoto ustanovení, která jako taková podléhá dani z přidané hodnoty (DPH).

Podpisy

*– Jednací jazyk: dánština.